

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/68/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010546
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3120010546.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Michala Antalú a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E.

F. XXXX/XX trestne stíhaného pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na verejnom zasadnutí dňa 4.3.2026 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/8/2020 zo dňa 20.6.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/8/2020 zo dňa 20.6.2025 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa do 16:00 hodiny dňa 29. 03. 2018 do 16:00 hodiny v Trenčíne na ulici G. H., na trávinatej ploche pri rieke Váh, mal bez oprávnenia pri sebe plastové uzatvárateľné vrečko s obsahom konope (marihuany) o celkovej hmotnosti 639 mg s obsahom viac ako 20 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) čo je považované za najmenej dve obvykle jednorazové dávky drogy a kovový nadstavec s obsahom konope (marihuany) o celkovej hmotnosti 104 mg s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) čo je považované za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor v úvode odôvodnenia odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/8/2020 zo dňa 20.06.2025 bol obžalovaný B. oslobodený spod podanej obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obvinený. Samosudca v uvedenom rozsudku rozsiahlym spôsobom rozviedol svoje úvahy počnúc samotným pojmom „prechovávanie“ drogy ako hodnoteniu samotných dôkazov a ich záverov.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prechovávanie omamnej alebo psychotropnej látky je taká držba tejto látky, ktorá je úplne bez oprávnenia s touto látkou akokoľvek nakladať. Neobstojí preto argumentácia samosudcu v danom prípade, že pri definovaní 'pojmu držba je možné vychádzať z ustanovenia

Občianskeho zákonníka (§ 129 ods. 1), nakoľko nech už by danú drogu na miesto doniesol ktokoľvek z trojice vtedy tam prítomných osôb, nikto z nich nemal oprávnenie na prechovávanie drogy, teda na faktickú držbu tejto drogy, pričom vyššie uvedené ustanovenie predpokladá držanie veci na právnom základe.

Z toho vyplýva, že ak niekto, kto je bez oprávnenia prechovávať (držať) drogu postúpi, či poskytne (je jedno na akú dobu a aký účel) do faktickej dispozície tretej osoby, ktorá je takisto bez oprávnenia ju prechovávať (držať) nemôže sa z tejto tretej osoby stať detentor. Uvedená právna úprava totižto predpokladá, ako aj samosudca uviedol, právny základ (výpožička), čo pri držaní drogy absentuje od počiatku, navyše s vedomím osoby, ktorá drogu drží, že koná

v rozpore so zákonom (teda sa nedá hovoriť ani o dobromyseľnosti držby). Taktiež v prípade takejto „výpožičky“ ako ju označil samosudca je nutné poznamenať, že užívaním drogy dochádza k jej spotrebovaniu, čiže v tomto prípade by detentor, ktorý si zapožičal drogu, túto by spotreboval (v časti alebo celú) a teda predmet tejto „výpožičky“ by sa buď úplne „stratil“ alebo sa zmenšil. Uvedená definícia a jej vysvetlenie dostáva samotné prechovávanie drogy (po akúkoľvek dobu - čo je zákonný pojem) do situácie ad absurdum, kedy by každému konzumentovi drogy pri jeho zadržaní políciou stačilo povedať, že „má drogu iba požičanú

a na druhý deň ju pôjde vrátiť dílerovi“, takže ju vlastne nedrží ale je iba detentorom.

K samotnej dôkaznej situácii v danej veci. Na úvod je potrebné uviesť, že medzi prípravným konaním a samotným dokazovaním na hlavných pojednávaní, ubehol značný časový odstup. Prípravné konania sa vykonávalo priebežne po spáchaní skutku, kde skutok bol spáchaný dňa 29.03.2018 a prípravné konanie končilo návrhom na podanie obžaloby zo dňa 13.04.2020, pričom nutno poznamenať, že trestné konanie bolo prerušené z dôvodu neprítomnosti svedka I. J..

V prípravnom konaní bol preukazovaný predmetný skutok výpoveďou zadržaného podozrivého K. L. a následne aj jeho výpoveďou v procesnom postavení svedka, ktorý uviedol, že to bol práve obžalovaný, ktorý na miesto priniesol sáčok s marihuanou.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo viac ako 6 rokov po jeho výpovedi z prípravného konania si už svedok na nič detailne nepamätal a teda bola čítaná jeho výpoveď. Spomínal si iba, že to bolo pri Váhu, jednalo sa o marihuanu a obžalovaný zabezpečil „kotlík“

(fľašu - bongo - pozn. prokurátora). Ďalej v prípravnom konaní preukazoval daný skutok výsluch svedka L. K., ktorý bol príslušníkom Mestskej polície Trenčín, a ktorý uviedol, že ako prichádzali na miesto skutku s kolegom, tak videli skupinu troch chlapcov, kde keď ich títo zbadali, tak ten v bielom tričku a krátkych bielych nohaviciach niečo odhodil

na zem. Potom čo prišli k nim videl, že to „niečo“ bol plastové uzatvárateľné vrečko

s obsahom sušenej látky. Keďže svedok bol na hlavnom pojednávaní vypočúvaný taktiež

s odstupom viac ako 6 rokov, na podrobnosti si už nepamätal, ale mal so sebou svoj úradný záznam zo dňa 29.03.2018 z ktorého čítal a ktorý oboznámil, pričom jediný a v zásade podstatný rozdiel medzi obsahom úradného záznamu a výpoveďou svedka z prípravného konania, bol pojem v úradnom zázname „niečo položila na tam nachádzajúci sa panel“, pričom v prípravnom konaní svedok vypovedal, že to niečo bolo vrečko so sušenou látkou, ale v úradnom zázname už táto formulácia absentuje a je v ňom uvedené, že „hľadka našla

na danom panely vrecúško s obsahom sušiny“. Preto neseď ani argumentácia samosudcu, že tým „niečím“ mohol byť aj uterák.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že samosudca v zásade uveril výpovedi obžalovaného a svedka J., že držiteľom predmetnej drogy bol svedok L.. Výsluch svedka J. na hlavnom pojednávaní bol taktiež vykonaný so značným časovým odstupom, pričom práve predmetný svedok bol príčinou prerušenia trestného stíhania

v prípravnom konaní, lebo ho nebolo možné zabezpečiť. Svedok aj v prípravnom konaní vypovedal rozporuplne. Ako zadržaný podozrivý uviedol, že daná droga bola isto svedka L., lebo ho videl ako ju vyberá, pričom ju mal mať celý čas pri sebe. V procesnom postavení svedka však už uviedol, že nič také nevidel, iba si to myslí, že išiel na toaletu, pričom drogu nevidel a keď sa vrátil z toalety, už prichádzali policajti. Na hlavnom pojednávaní sa však vrátil k svojej verzii, ktorú uviedol v prípravnom konaní ako zadržaný podozrivý. Vykonaným dokazovaním aj v prípravnom konaní ale čiastočne aj na hlavnom pojednávaní však vyplýva zásadný rozpor vo svedeckých výpovediach, nakoľko J.

a B. tvrdia, že droga bola svedka L. a svedok J. tvrdí, že aj plastovú fľašu

na fajčenie doniesol svedok L., ale svedok L. uviedol aj na hlavnom pojednávaní, že fľašu doniesol obžalovaný B. a svedok K. uviedol (aj v prípravnom konaní aj v úradnom zázname), že to bol práve obžalovaný B., ktorý mal v rukách pri príchode na miesto tak fľašu ako aj drogu a tieto položil na zem (betónový panel), pričom svedok L. podľa jeho výpovede fľašu ani nechystal a ani sa k nej nedostal (lebo prišli policajti).

Z vykonaného dokazovania teda vyplývajú dve rôzne verzie toho, že a akým spôsobom sa skutku nedopustil obžalovaný, ale iba jedna verzia toho ako a či sa toho skutku obžalovaný dopustil. Výsluch svedka L. a K. sú zhodné po celý čas (či prípravného konania) a v časti svedka L. aj na hlavnom pojednávaní, keďže si s odstupom času na veľa nepamätal (ale na fľašu si spomenul).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som toho názoru, že rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/8/2020 zo dňa 20.06.2025 vo veci obžalovaného A. B. je nezákonný a nedôvodný v rozpore s vykonaným dokazovaním, a preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil uvedený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/8/2020 zo dňa 20.06.2025 a podľa § 322 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej aj ako „Tr. poriadok“) ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namietal správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, v dôsledku čoho okresný súd v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Z tohoto dôvodu sa domáhal zrušenie rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné

v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní, len sa domáha vyvodenia iných záverov hodnotenia vykonaných dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, aké skutkové závery o vine má vyvodiť a na základe ktorých vykonaných dôkazov. Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne skutkové závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, čo ale prokurátor v podanom odvolaní nenamieta.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú spáchanie obžalobného skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, obžalovaným. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutkové zistenia a závery okresného súdu konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku a premietnuté do oslobodzujúceho výroku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd na rozdiel od úvah prokurátora dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to bez ohľadu na to či svedčili v prospech alebo v neprospech obžalovaného. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor v podanej obžalobe, resp. v dôvodoch svojho odvolania. Skutkové závery a úsudky, o ktoré okresný súd oprel svoj výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktoré bez dôvodných pochybností nepreukazujú spáchanie skutku obžalovaným.

Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s konštatovaním okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého na hlavnom pojednávaní neboli produkované také dôkazy, ktoré by samostatne alebo vo vzájomnej súvislosti spoľahlivo preukázali, že obžalovaný spáchal stíhaný skutok. V konaní pred okresným súdom boli vypočutí dvaja priami svedkovia, z ktorých len svedok K. L. za páchatela označil obžalovaného, pričom svedok I. J. rovnako ako obžalovaný za možného páchatela označili svedka K. L.. Pokiaľ ide o tvrdenia svedka L. K., ten si ku skutku nič nepamätal. Ako zdroj informácií bol čítaný ním spísaný úradný záznam, ktorý však podľa ustálenej súdnej praxe nie je použiteľný dôkaz, na ktorý by sa mohlo prihliadať pri rozhodovaní o vine. Pritom ani z ostatných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní sa nepodarilo spoľahlivo a jednoznačne identifikovať osobu, ktorá držala zaistené drogy

za účelom osobnej spotreby.

Vzhľadom na zistenia a úvahy prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k správne mu záveru, že výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a po komplexnom posúdení všetkých okolností významných pre rozhodnutie, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o vine obžalovaného, t.j. že spáchal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Na rozdiel od okresného súdu bol to práve prokurátor, ktorý v podanom odvolaní jednostranne a účelovo vykladal dôkazy v neprospech obžalovaného, z ktorých dôkazov len osamotená výpoveď svedka K. L. smerovala proti obžalovanému.

Preto odvolací súd vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena prokurátorom čo do preukázania viny obžalovaného v žiadnom prípade nemôže prisvedčiť správnosti odvolania prokurátora, ktorý sa dovoľával len vyvedenia iných záverov hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ku ktorým dospel okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku postupom súladným s § 2 ods. 12 Tr. poriadku Pretože odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku alebo o nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora v podanom odvolaní o danosti vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.